

FELMÉRI LAJOS.

Felméri Lajos, a kolozsvári m. kir. tudomány-egyetemen a neveléstan nagynevű nyilvános rendes tanára, május hó 22-én déli fél egy órakor jobblétre szenderült.

A szomorú hír bizonyára mélyen megrendítette folyóiratunk olvasóit, a kik e hasábokon nagybecsű közlemények alatt oly sokszor találkoztak országos híri névvel a megdicsőültnék.

Többet nem nem fognak találkozni. A ragyogó toll kihullott a kézből, az oly nemesen gondolkodó agy megszűnt gondolkodni s az a szív, a melynek szeretete nemzete, annak ifjúsága, jóléte iránt megmérhetetlen volt, nem érez már többé!

Országszerte keltett megdöbbenést és igaz, őszinte részvétet a jó Felméri-család tragikus sorsa. Alig két hét lefolyása alatt három nemzedéket láttunk a ravatalon: a pát, fiút és unokát; a fészek feldúlva; a boldogság, a mely tegnap még ott csillámlott minden arczon, szétfoszlott, eltűnt fájdalom, örökre!

*

Életrajzát röviden a következőkben adjuk:

A megdicsőült 1840-ben született Székely-Udvarhelyen, ott és Sárospatakon befejezve tanulmányait 1863-ban Budapesten az egyetem és a ref. hittudományi intézet hallgatója volt. 1866-ban bentazta Angliát, Skóciát s Edinburgban, később Jénában, Heidelbergben, Tübingában egy-egy félévet hallgatott az egyetemen; 1888-ban az elhunyt Erdélyi János helyére, a sárospataki főiskola bölcsészeti tanszékére hívták meg, honnan 1872-ben a kolozsvári egyetemhez neveztetett ki, hol az intézet megnyitása óta a neveléstudomány rendes tanára volt. 1879 és 1880-ban a kormány megbízásából nagyobb tanulmány-útazást tett Angol- és Franciaországban. Kiváló munkái: Az iskolázás jelene Angolországban, 2 kötet (1884), A neveléstudomány kézi könyve (1890), melynek rendkívüli hatása abból is kivehető, hogy az első kiadás példányait a közönség alig egy pár hét alatt elkapkodta.

Felméri fáradhatatlan szorgalmú férfiú volt, tevékeny részt vett minden tanügyi s más társadalmi mozgalomban. Tagja és elnöke volt az országos m. kir. középiskolai tanár-vizsgáló-bizottságnak, a bölcsészeti karnak dékánja és pro-dékánja; halála előtt két nappal az egyetemi rector-választók az összes szavazatokkal idei „Rector magnificus“-nak választották; a budapesti Népnevelők egyesülete, a tiszántúli ref. Tanár-Egylet tiszteleti tagja; a kolozsvári községi iskolák felügyelő-bizottságának elnöke; az Erd. Irod. Társaság és az állami tanító-képző intézet igazgató-tanácsának al-elnöke, az Emke directoriumának, a Múzeum-Egylet választmányának tagja, szakosztályunknak alelnöke stb. stb.

Május hó 24-én d. e. 11 óraker kísérte a város nagy részvéte a kolozsvári közös temetőbe. Sírjánál a bölcsészeti kar, az Erdélyi Irodalmi Társaság, az egyetemi ifjúság és az Emke nevében mondtak megható beszédeket.

Első házasságából élő gyermekei: Lajos, Margit és Ilona.

*

Felméri, mint ember a becsület, az igazság megvesztegethetetlen bajnoka volt; különben egy igazán érező szív, a mely egyenes úton mindenkin segített, a ki hozzá folyamodott. A mogorvának látszó férfiú páratlan kedélye, töről metszett székelly humora feledhetetlen lesz azok előtt, a kik közel állottak hozzá. Mint tanár példás lelkiismeretű, ékesen előadó, igazságos; mint kartárs hű, odaadó és szerény: szóval minden ízében egész ember volt, a minővel csak ritkán találkozhatunk.

Halálában nagy veszteség érte a tudományt, a melynek oly kimagasló képviselője volt; minket a kik benne egy pótolhatatlan munkatársat veszítettünk el. A veszteség közös mindnyájunkké, a nemzeté, melynek jóléteért oly nemesen munkált.

Legyen fölötte könnyű a föld, — emléke előttünk mindig áldott lesz!

MOLDOVÁN GERGELY.